

Rex en Bram en de Dieren van het Grote Bos

Rex en Bram en de Dieren van het Grote Bos

Kelly Black

Schrijver: Kelly Black

Coverontwerp: Kelly Black

ISBN: 9789403850726

©Kelly Black

1 Het Grote Bos Roept

Rex lag heerlijk in het zonnetje voor het huis, zijn zwart-witte vacht glanzend in het licht. Bram, zijn kleine pup broertje, sprong om hem heen alsof hij veren in zijn poten had.

“Rex! Rex! Hoor je dat?” piepte Bram opeens.

Rex spitste zijn oren. Vanuit het Grote Bos klonk een raar, schurend geluid. Alsof iets over boomschors kraste... of iemand een geheimpje fluisterde.

Bram keek met grote puppyogen naar zijn grote broer.

“Zullen we gaan kijken? Misschien is het iets spannends!”

Rex stond op, schudde zijn vacht in model en knikte langzaam. “We gaan, maar we blijven samen. En jij blijft bij mij in de buurt, begrepen?”

Bram wiebelde enthousiast met zijn staart.

Ze liepen het bos in. De zon gleed tussen de bladeren door, de lucht rook naar mos en herfst. Bram snuffelde overal aan, soms bijna in Rex want hij wil alles tegelijk wil ontdekken.

Weer klonk het geluid: *krrrr-krrr-krrrtt!*

Bram sprong achter Rex.

“Wat is dat?”

Rex zette een paar stappen dicht bij een hoge eik.
Daar, op een dikke tak, zagen ze iets bewegen. Iets kleins. Iets razendsnells.

En toen... *PLOP!*
Een pluizige staart schoot omhoog.
“Een eekhoorn!” Blafte Bram opgelucht.

Het kleine dier keek hen met glinsterende oogjes aan en giechelde zacht.
“Jullie schrokken hè? Ik was mijn nootjes aan het verstoppen!”

Rex lachte. “We dachten dat het iets engs was.”
“Nou,” zei de eekhoorn trots, “ik ben héél eng als je een nootje bent.”

Bram rolde over de grond van het lachen.
Rex voelde zijn staart vanzelf kwispelen. Het Grote Bos klonk dan misschien spannend... maar vandaag begon het avontuur met een vrolijk vriendje.

Samen liepen ze verder, met de eekhoorn huppelend boven hun hoofden van tak naar tak. Het bos voelde nu warm, speels en vol belofte.
“Kom Rex,” zei Bram, “dit wordt het beste avontuur ooit!”

En Rex dacht: ja zo voelt het precies.

2. Het Verdwenen Nestje van Nora de Egel.

De volgende ochtend stonden Rex en Bram alweer vroeg klaar. Het bos lonkte, alsof het fluisterde: “Kom maar... er is nog meer te ontdekken.”

Bram sprong vrolijk rond.

“Rex! Vandaag gaan we *nóg* een avontuur beleven, dat voel ik gewoon in mijn poten!”

Rex glimlachte.

“Rustig aan, kleine dondersteen. Eerst een kijken wat het bos ons wil vertellen.

Ze liepen samen een smal pad op, waar de geur van nat blad en vers mos in de lucht hing. De zon piepte door de takken alsof iemand lichtjes ophing tussen de bladeren.

Net toen Bram een stok wilde oppakken hoorden ze een zacht *snuf-snuf-snuf*. Bram keek op. “Wat is dat? Een kat? Een muis? Een draak?”

Uit een kleine struik kwam een bolletje met stekels tevoorschijn.

Twee ronde oogjes keken hen verdrietig aan.

“Ik ben geen draak, “gniffelde ze. “Ik ben Nora... Nora de egel.”

Bram ging voorzichtig zitten.